

пребивавалъ въ Българія т. е. въ Търново; но че въ 1402 год. вече се е былъ испратилъ тукъ въ Търново направо отъ Цариградскія Патріархъ единъ Митрополитъ Гръкъ, рѣкоположенъ нарочно за Търновски Митрополитъ (разумѣва се и всея Българій). И тъй, Българія отъ тогава была е вече свършено подчинена духовно подъ Гръцкія Цариградски Патріархъ; и това злочесто въ многовидни отношенія подчиненіе е траяло, както е извѣстно, близо 500 години, което убиваше най силно народнія духъ и народното чувство у Българитѣ; и пакоститѣ сторени отъ Гръцкитѣ Патрици и Владици на Българія сж неизбрими. За допълненіе на горѣизложенното, трѣба да прибавимъ: че Александръ синъ на Шишмана III, се тоже потурчилъ, и Султанъ Баязидъ го назначилъ за главенъ управитель (Валія) въ Мала Азія; и вижда се че спорядъ както се разказва, той е починалъ въ нѣкое сраженіе съ Азіятскитѣ племена. —

Слѣдъ паданъето на Българското царство, и завладѣніето му отъ Турцитѣ, Маджарскія царь Сигмундъ протестувалъ предъ Султанъ Баязида за това негово завладѣніе; и за тая цѣль той испратилъ нарочно пратеници при него и му обявилъ, че Българія была принадлежяла на Маджарската Корона; и че слѣдователно Баязидъ нѣмалъ е никакво право да ѝ завладѣе, и за това трѣба да му ѝ отстъпи. — Баязидъ же въ отговоръ казалъ на Маджарскитѣ пратеници слѣдующето, като имъ по напредъ показалъ оржжіята си, що были закачени и нарѣдени на стѣната на стаята му: „Варнете се у васъ си, и кажете на вашія Господарь, че моето право врхъхъ Българія се основава на оржжіята, които віе тукъ видѣхте.“ —